Dosarul nr. 4r-131/2026 I instanță
Nr. PIGD 4-25120545-05-4r-04032026 Judecător Denis Guţu
Judecătoria Comrat sediul central

D E C I Z I E

23 aprilie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de Dmitri Caledji împotriva hotărârii judecătoriei Comrat sediul central din 05 februarie 2026, adoptată pe cauza contravențională la contestația depusă de Dmitri Caledji împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei, seria și nr. MAI04 239871 din 13 august 2025, întocmit în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

1.<u>În fapt:</u>

La 13 august 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ceadîr-Lunga, Mincioglo Valentina a întocmit în privința cet. Dmitri Caledji un proces-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI04 239871 pentru faptul că, în s.Beșghioz, în perioada din 01 septembrie 2024 și până în prezent, Caledji Dmitri a dat acordul de a primi mijloace bănești, în scop de realizare a drepturilor electorale la alegerile prezidențiale din anul 2024, ceea ce reprezintă coruperea electorală.

Astfel, agentul constatator a calificat acțiunile lui Dmitri Caledji în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional – coruperea electorala pasivă.

Prin decizia agentului constatator din 13 august 2025, partea rezolutivă a procesului-verbal, cet. Dmitri Caledji i s-a aplicat sancțiunea amenzii contravenționale în mărime de 500 unităţi convenţionale, echivalentul a 25 000 lei. (f.d.11)

La 14 august 2025, Dmitri Caledji, ne fiind de acord cu procesul-verbal contravențional și decizia de sancționare întocmite pe numele său, a înaintat o

contestație, prin care a solicitat: anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 239871 din 13 august 2025 și a deciziei de sancționare din 13 august 2025 adoptată în privința contestatorului, cu încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47^1 Cod contravențional. (f.d.4-7)

În motivarea contestației, făptuitorul a indicat că agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile sale, dreptul de a obiecta. Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod contravențional.

Respectiv, în opinia contestatarului, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat, iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici o acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au explicat drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nici o legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CEDO.

Consecvent la cele relatate, consideră că a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă, care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional, constituie inexistența faptului contravențional, potrivit lit.a) alin.(1) art.441 CC. Procesul-verbal de contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitate de agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice.

Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conținiî mențiunile prevăzute de art.443 CC. Conform dispoziției legale menționate supra, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenție atrage nulitatea acestuia.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiilor legalității și al dreptății, stabilite expres de articolele 5 și 7 din Codul contravențional.

Susține că, legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de

formă, pentru încheierea sau valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. Totodată instanța reține că, potrivit art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art.443 Cod contravențional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art.445 alin.(1), (2) din Codul contravențional.

Invocă că, sancțiunea în procedura contravențională reprezintă mijlocul legal, care lipsește de efecte juridice actele procesuale și procedurale, precum și măsurile procesuale dispuse ori efectuate sau care se aplică în cazul comiterii unei abateri judiciare. Sancțiunile procesual-contravenționale reprezintă niște remedii procesuale, ce urmăresc înlăturarea procedurii de consecințe juridice în ipoteza în care legea procesual contravențională a fost încălcată.

Conform conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma prevederilor art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravențional, agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică luna, anul și ora comiterii contravenției sau perioada săvârșirii faptei. Decizia emisă la caz este afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancțiunea aplicată riscă să fie anulată.

Într-o altă ordine de idei, este important de a specifica și faptul că lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârșită contravenția reprezintă o încălcare semnificativă a cerințelor de formă ale procesului-verbal și aceste date ar fi esențiale pentru stabilirea prescripției răspunderii contravenționale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient.

Mai susține că, odată ce legea contravențională în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datei săvârșirii faptei, agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în mod evident nu a ținut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiție a valabilității procesului verbal cu privire la contravenție, or, analizând actul de sancționare raportat la actul de constatare, prin prisma art.443 Cod contravențional, atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție s-au admis derogări de la prevederile art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravențional, circumstanță care urmează a fi apreciată de către instanța de judecată în strictă conformitate cu dispoziția art.445 alin.(1) Cod contravențional, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei și încalcă celui urmărit contravențional dreptul la o apărare și un proces echitabil, situație care nu poate fi înlăturată.

În continuare, cu referire la probatoriu acumulat, menționează că, probele sunt elementele de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servește la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admite elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul verbal de perchiziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesul-verbal privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio și video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Reiterează că, în procesul verbal nu sunt făcute mențiuni despre utilizarea careva mijloace speciale de constatare și nici despre existența la acesta a careva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta. Omisiunile ridică dubii referitor la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin.(1) Cod contravențional. or în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează că omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblu lor au fost în măsură să afecteze achitarea procedurii în cauza dată.

La fel, a reținut că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăția de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrată potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Constată în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționalș și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

La 22 august 2025, contestația împreună cu materialul contravențional a parvenit în judecătoria Cimișlia, care a fost repartizat în mod automat-aleatoriu judecătorului prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

La 04 septembrie 2025, contestatarul Dmitri Caledji a depus, prin intermediul cancelariei judecătoriei Comrat sediul central, cerere cu privire la

excluderea probelor din dosar ca fiind inadmisibile și cerere de completare a contestației inițiale, solicitând admiterea integrală a contestației inițiale și suplimentare; declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional pornit în privința petiționarului din lipsa probelor administrate de agentul constatator și din lipsa faptei contravenționale. (f.d.49, 51-55)

2. Poziția instanței de fond.

La 05 februarie 2026, prin hotărârea judecătoriei Comrat sediul central, s-a respins contestația lui Dmitri Caledji împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI04 239871 şi a deciziei Inspectoratului de Poliție Ceadîr-Lunga din 13 august 2025, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată. (f.d.62-68)

3. Solicitarea recurentului.

La 10 februarie 2026, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, Dmitri Caledji a înaintat recurs împotriva acesteia solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral. (f.d.82-87)

Recurentul nu este de acord cu hotărârea instanței, considerând-o neîntemeiată și ilegală, adoptată cu încălcarea legislației în vigoare, din următoarele considerente.

În motivarea recursului s-a invocat, că conform contestației s-a menționat, că agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici o acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Indică că, gravitatea încălcărilor principiul individualizării pedepsei nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CtEDO.

Astfel, consideră că a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată şi pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional, constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 Cod contravențional, temeiurile de încetare a procesului contravențional.

Indică că, pentru a putea fi sancționată o faptă contravențională, se impun a fi îndeplinite două tipuri de cerințe: intrinseci, constând în încălcarea cu vinovăție a

unei norme de drept, faptă care va atrage aplicarea unei sancțiuni prevăzute de lege, și extrinseci, constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoană abilitată în acest sens - agentul constatator. În plus, agentului constatator îi incumbă obligația de a respecta o serie de forme expres prevăzute de Codul contravențional, care au scopul de a proba dincolo de orice îndoială existența faptei, vinovăția contravenientului și legalitatea actului realizat în acest sens.

Consideră că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui de comiterea contravenției imputate.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzație în materie penală", în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea daca o acuzație constituie „acuzație în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național - potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiționar atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățeniilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

În ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți. În ordinea celor menționate, existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Menționează că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art. 425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, recurentul a comis fapta incriminată. în acest sens, la procesul-verbal cu privire la contravenție

întocmit în privința petiționarului, sunt anexate înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

Instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, consideră că în speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Așa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că petiționarul a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin.(l) din Codul contravențional, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadru alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

În speță s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal încheiat de către agentul constatator petentul a fost sancționat cu amendă în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia că, în perioada anului 2024, ultimul folosind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă), a pretins, a acceptat de a primi mijloace bănești pentru coruperea electorală în favoarea blocului politic „Șansa", „Pobeda” în cadrul alegerilor prezidențiale și a Referendumului din 20.10.2024.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma “bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47^1 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul *in dubio pro reo*.

Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție (nulitatea procesului verbal), recurentul atrage atenția asupra neconcordanțelor și dubiilor majore cu privire la stabilirea cu precizie a timpului săvârșirii presupusei fapte de corupere electorală, în procesul verbal consemnându-se pe de o parte intervalul „ anul 2024 și până în prezent," iar pe de altă parte fiind indicat prin probele anexate, extras din table Excel, agentul prezintă data și ora concretă când au fost recepționată expediate mesajele adică date certe despre primirea de către persoană a unor SMS-uri prin intermediul unei pretinse aplicații, fiind unul foarte aproximativ și suficient de incert pentru constatarea exactă a circumstanțelor de timp a săvârșirii faptei (inclusiv în ce privește posibilitatea determinării curgerii termenului de prescripție privind tragerea la răspundere contravențională).

Or, potrivit exigențelor impuse de art.6 par.3 lit.a) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice acuzat are, mai ales, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa.

Menţionează că agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului verbal cu privire la contravenție nici care sunt indicii calificativi ai faptei și care sunt consecințele juridice ale acțiunilor contravenientei. Or, potrivit prevederilor art.443 alin.(1) lit.d) și e) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, ...

Astfel, consideră că dacă o persoană contestă procesul-verbal emis în temeiul art.47[1] din Codul contravențional și nu există alte probe în afară de procesul-verbal (contestat de către contravenient), instanța trebuie să admită contestația și să anuleze sancțiunea. Altfel, se încalcă grav dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție.

În opinia instanței de judecată, faptul că persoana ar apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicație (fără a demonstra utilizarea ei pentru scopul presupus), în condițiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extrași, primiți sau folosiți), nu este suficient pentru a demonstra vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenționale.

Mai menţionează că, drept problemă majoră identificată în cazul de raport, lista de persoane invocată de agentul constatator (din care ar face parte și contravenientul) nu este, prin ea însăși, un mijloc de probă concludent. Trebuie să se dovedească de unde provine lista, cine a întocmit-o, care este sursa sa factuală, dacă a fost întocmită de o autoritate sau e doar o afirmație. De altfel, acel extras din presupusa listă la care se referă agentul constatator, nu își are demonstrată

proveniența, nu este semnată nu este denumită, nu este mențiune despre faptul că ar constitui anexă a vre-unei probe (măsură de investigație, acțiune de ridicare sau cercetare la fața locului, constatare tehnico- științifică ori alt mijloc de probă) acumulată în corespundere cu prevederile art.93-94 din Codul de procedură penală sau art.425 din Codul contravențional.

Legat de sursa informației privind acceptarea mijloacelor bănești de către contravenient, aceasta este invocată drept fiind raportul de analiză informațional criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.***** conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal. Totuși, datele din acel raport, nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientului și nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identifica-o drept parte a investigației.

În fine, invocă că nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.***** conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal ca fiind probă, așa cum prevederile art.425 alin.(2) din Codul contravențional, prevede expres că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:

- procesul-verbal cu privire la contravenție,
- procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor,
- procesul-verbal de percheziție,
- procesul-verbal privind cercetarea la fața locului,
- procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod,
- explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional,
- declarațiile victimei, ale martorilor,
- înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Calificând acest raport ca și înscris pentru a-l putea considera mijloc de probă în sensul articolului 425 din Codul contravențional, instanța de judecată atrage atenția că el nu a fost administrat în cadrul procedurii contravenționale de raport.

Pe de altă parte, consideră că el nu poate fi considerat probă nici prin prisma încheierii judecătorului de instrucție Vladislav Negru nr. 13-2236/2025 din 01.04.2025 privind autorizarea folosirii datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr. ***** în cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47^1 din Codul contravențional și mandatului

corespunzător, așa acest raport de analiză informațional criminală nu constituie actul (proces verbal) prin care se consemnează măsurile speciale de investigație în corespundere cu prevederile art. 136 din Codul de procedură penală.

Mai mult, indică că raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.***** conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal conține mențiunea „a se utiliza doar în cadrul cauzei penale" iar prin încheierea judecătorului V. Negru nr. 13-2236/2025 din 01.04.2025 prin care s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală nr.***** pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal în cauza contravențională RAP01 433516, s-au menționat care date anume urmează a fi folosite, și anume:

- ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 22.10.2024 privind efectuarea măsurii speciale de investigație;
- încheierea și mandatul judecătorului de instrucție al judecătoriei Chișinău sediul Ciocana nr. 13-7921 /2024 din 22.10.2024;
- procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024;
- ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurilor speciale de investigație.

Atrage atenţie că raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.***** nu s-a autorizat drept folosire în cadrul altei cauze, mai exact în cea contravențională de față.

În concluzie, indică că acest înscris, precum nici pretinsa probă ce derivă din acesta - tabelul-listă cu persoana și numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile administrate legal și care ar putea fi puse la baza hotărârii. În alt mod, legat de încheierea și mandatul judecătorului V.Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, instanța de judecată atrage atenția că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală nr.***** pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din codul penal în cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47^1 din Codul contravențional.

Menţionează că instanța de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47^1 din Codul contravențional cu cauza contravențională în cadrul căreia persoana contravenientului a fost deferită justiției, cauza aflată în procedura organului de constatare al Inspectoratului de poliție vizat.

Tot astfel, susţine că instalarea unei aplicații care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a și fost folosită în acest scop. Este o prezumție,

și prezumțiile nu pot ține loc dc probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declarații ele.) care, în cazul de față nu a fost prezentat de către agentul constatator. Din conținutul (textul) procesului verbal cu privire la contravenție nu este clar cum anume și în care circumstanțe el a acceptat și a primit mijloace bănești, fiind cerute probe cu privire la acceptarea și primirea banilor în scopul amintit.

Însă agentul constatator nu le-a prezentat. Or, coruperea electorală (art.47[1] din Codul contravențional) cere o acțiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace bănești, cu scopul determinat: influențarea votului. Fără aceste elemente dovedite - nu doar presupuse - nu se poate aplica sancțiunea. În concluzie, adăugarea unei liste și a informației despre o aplicație instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăția contravenientului în lipsa altor probe clare și individualizate. Tot aici, este de menționat că agentul constatator nu a făcut proba - când anume a fost instalată acea aplicație în telefonul persoanei supusă răspunderii și când anume au fost recepționate mesajele respective de către contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau și mai mult-utilizate pentru confirmarea/pretinderii/acceptării /recepționării/extragerii/primirii de mijloace bănești.

Tot la acest aspect, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr.4 „timpul săvârșirii”, și anume 11 septembrie - prezent, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condițiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024.

Atribuirea persoanei contravenientului unei anumite liste de beneficiari, este făcută în mod unilateral de către un pretins reprezentant al organelor judiciare, tară prezentarea de argumente pe baza cărora s-a reieșit în modul dat. Totodată, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicația dată, nu există date bancare financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau și mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicații. Nu există nici date cu privire la constatarea în telefonul contravenientului a pretinsei aplicații PSB instalate în scopul invocat de agentul statului.

În virtutea principiului respectării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art.6 par.3 CEDO, sub aspectul legalității incriminării, acuzația formulată să conțină și datele referitor la persoana/entitatea care a transmis mijloacele bănești către făptuitor precum și scopul (comportamentul electoral anume) pentru care acestea au fost transmise sau de altă parte - pretinse, acceptate sau primite de către făptuitor și nu doar la general, așa cum este expus în procesul verbal cu privire la contravenție - pentru exercitarea unui drept electoral.

Menţionează că în lipsa unor dovezi directe și concludente, procesul verbal nu întrunește condițiile de legalitate și temeinicie factuală pentru sancționare a persoanei, el neputând fi susținut doar prin suspiciuni sau afirmații neprobate.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art.425 alin.(4) din Codul contravențional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu arc o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

În acest context, consideră că agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului.

S-a reținut că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată, deoarece în cadrul ședinței de judecata agentul constatator n-a prezentat careva probe în vederea primirii şi/sau transferul sumelor bănești în baza aplicației descrise, precum şi lipsa unor informații din conturile bancare prin care a-r realiza latura subiectiva a contravenției.

Respectiv, s-a constatat că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, petentul a comis fapta respectivă, a pretins, a acceptat și primit careva bunuri şi/sau mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației „PSB”, faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Consideră că în lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția persoanei, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Față de cele precizate, reţine că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. Iar, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art.375 alin.(3) din Codul contravențional și, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea,

pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare *ex proprius sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

În condițiile enunțate, consideră că nu este demonstrat că în acțiunile petentului este întrunită fapta contravenției stabilită de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional. S-a reținut că potrivit prevederilor art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției.

Potrivit art.461 alin.(1) CC, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Recurentul consideră că instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet şi obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit prevederilor art.458 alin.(l) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei: c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării Și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Mai consideră că instanța de fond a examinat cauza contravențională fără a ţine cont de toate circumstanțele cauzei, or, instanța de judecată a examinat cauza superficial și unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

Își întemeiază recursul pe prevederile art. 465 alin. (1), art. 467, art. 473 alin. (1) lit.c) Cod contravențional al RM.

4. Termenul de declarare a recursului.

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) Cod contravențional, recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1).

Potrivit materialelor cauzei, hotărârea judecătoriei Comrat sediul central a

fost adoptată la 05 februarie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă de recurent la 10 februarie 2026.

Subsecvent, completul de judecată constată că recursul este depus în termenul legal prevăzut.

La 04 martie 2026 cauza dată contravențională a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinarea în ordinea de recurs. (f.d.91)

5. Argumentele părților.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.

Prin notificarea din 12 martie 2026 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul că cauza va fi examinată în ordinea de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat. (f.d.94)

Completul stabilește, că până la data examinării cauzei în ordine de recurs, careva referințe de la părțile în proces nu au parvenit la sediul instanței de recurs.

6. Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță în raport cu argumentele recursului declarat, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este fondat și urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și adoptă una dintre următoarele soluții: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravențional în cazurile prevăzute la art.441.

Completul de judecată reține că, conform art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

Astfel, jurisprudența elaborată de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, prevede că dreptul de acces la un tribunal presupune, printre altele, respectarea principiului securității raporturilor juridice, principiu considerat ca fiind unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului, care cere, printre altele, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de principiul lucrului judecat, ce și constituie principiul asigurării executării hotărârilor definitive (cauza *Brumărescu contra*

României, din 23 ianuarie 2021 și cauza *Roșca contra Moldovei*, din 22 martie 2005).

Potrivit art. 381 alin. (1) Cod contravențional, orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Potrivit materialelor cauzei, atât în ședința instanței de fond, cât și în instanța de recurs s-a stabilit că la 13 august 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ceadîr-Lunga, Mincioglo Valentina a întocmit în privința cet. Dmitri Caledji un proces-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI04 239871 pentru faptul că, în s.Beșghioz, în perioada din 01 septembrie 2024 și până în prezent, Dmitri Caledji a dat acordul de a primi mijloace bănești, în scop de realizare a drepturilor electorale la alegerile prezidențiale din anul 2024, ceea ce reprezintă coruperea electorală.

Astfel, agentul constatator a calificat acțiunile lui Dmitri Caledji în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional – coruperea electorala pasivă.

Prin decizia agentului constatator din 13 august 2025, partea rezolutivă a procesului-verbal, cet. Caledji Dmitri i s-a aplicat sancțiunea amenzii contravenționale în mărime de 500 unităţi convenţionale, echivalentul a 25 000 lei. (f.d.11)

La 14 august 2025, Dmitri Caledji, ne fiind de acord cu procesul-verbal contravențional și decizia de sancționare întocmite pe numele său, a înaintat o contestație, prin care a solicitat: anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 239871 din 13 august 2025 și a deciziei de sancționare din 13 august 2025 adoptată în privința contestatorului, cu încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47^1 Cod contravențional. (f.d.4-7)

La 22 august 2025, contestația împreună cu materialul contravențional a parvenit în judecătoria Cimișlia, care a fost repartizat în mod automat-aleatoriu judecătorului prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

La 04 septembrie 2025, contestatarul Dmitri Caledji a depus, prin intermediul cancelariei judecătoriei Comrat sediul central, cerere cu privire la excluderea probelor din dosar ca fiind inadmisibile și cerere de completare a contestației inițiale, solicitând admiterea integrală a contestației inițiale și suplimentare; declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional pornit în privința petiționarului din lipsa probelor administrate de agentul constatator și din lipsa faptei contravenționale. (f.d.49, 51-55)

La 05 februarie 2026*,* prin hotărârea judecătoriei Comrat sediul central, s-a respins contestația lui Dmitri Caledji împotriva procesului-verbal cu privire la

contravenţie seria/nr.MAI04 239871 şi a deciziei Inspectoratului de Poliție Ceadîr-Lunga din 13 august 2025, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată. (f.d.62-68)

La 10 februarie 2026, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, Dmitri Caledji a înaintat recurs împotriva acesteia solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral. (f.d.82-87)

Analizând procesul verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 239871 din 13 august 2025 întocmit în privința lui Dmitri Caledji, și cercetând probele anexate la materialele dosarului contravențional, completul de judecată ajunge la concluzia lipsei faptei contravenționale în acțiunile lui Dmitri Caledji, prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, reieșind din următoarele.

Astfel, potrivit fabulei înserate în procesul verbal cu privire la contravenție din 13 august 2025, s-a indicat că în perioada din 01 septembrie 2024 și până în prezent, Dmitri Caledji a dat acordul de a primi mijloace bănești, în scop de realizare a drepturilor electorale la alegerile prezidențiale din anul 2024, ceea ce reprezintă coruperea electorală. (f.d.11)

Completul de judecată remarcă că *potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravenţional*, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine:

a) caracterul veridic al contravenţiei imputate;

b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei;

c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional;

d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante;

e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale;

f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit art. 462 alin. (1) Cod contravenţional, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate sub aspectul prevederilor art. 462 Cod contravențional, completul constată că, instanța de fond nu a stabilit totalitatea circumstanțele de fapt, și nu le-a dat o apreciere multilaterală tuturor materialelor dosarului, ***pripit*** ajungând la concluzia respingerii contestației.

Astfel, completul reține la caz că, instanța de fond nu a verificat și nu a dat o apreciere probelor ce vizează pretinsa recepționare a mijloacelor bănești de către contravenient, și anume *mesajele de tip SMS,* care ar confirma data și eventual circumstanțele pretinderii de mijloace bănești. Or, aceste date sunt determinante

pentru stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, în contextul în care momentul consumării contravenției urmează a fi raportat la cadrul normativ în vigoare la data săvârșirii pretinsei fapte.

În acest sens, completul reține că stabilirea exactă a datei pretinsei recepționări a mijloacelor financiare este esențială pentru a determina dacă fapta imputată se circumscrie sau nu dispozițiilor legale incidente. Or, în lipsa stabilirii acestui element temporal, nu poate fi reținută cu certitudine existența contravenției imputate lui Caledji Dmitri.

Prin urmare, în urma constatării lipsei la materialele cauzei a înscrisurilor sub formă de extras al „SMS"-lor care ar dovedi în mod indubitabil data recepționării/pretinderii de a primi mijloace bănești de către Dmitri Caledji prin aplicația mobilă „PSB" (Federația Rusă), completul de judecată concluzionează că probatoriul administrat în cauză este insuficient pentru a confirma, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Or, în materie contravențională, deși standardul probator nu este identic cu cel din materia penală, *sarcina probei revine agentului constatator*, iar orice dubiu rezonabil urmează a fi interpretat în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

La caz, lipsa unor probe directe și concludente privind momentul exact al pretinsei recepționări a mesajelor SMS de la PSB sau a altor date tehnice/probe verificabile, care ar confirma transferul efectiv și data acestuia, determină imposibilitatea stabilirii cu certitudine a faptului contravenției.

Prin urmare, în lipsa stabilirii certe a elementului temporal și a probării faptului material al pretinsei contravenții, instanța de recurs constată că nu există faptul contravenției în sensul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

În temeiul prevederilor art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

În urma celor expuse, instanța de recurs ajunge la concluzia că urmează a fi admis recursul declarat de către Dmitri Caledji, casând integral hotărârea judecătoriei Comrat sediul central din 05 februarie 2026, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care va admite contestația înaintată de Dmitri Caledji cu anularea deciziei agentului constatator din 13 august 2025 și încetarea procesului contravențional intentat împotriva acesteia, deoarece nu există faptul contravenției.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) și art. 474 Cod contravențional al RM, completul de

judecată

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de Dmitri Caledji.

Se casează integral hotărârea judecătoriei Comrat sediul central din 05 februarie 2026, adoptată pe cauza contravențională la contestația depusă de Dmitri Caledji împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei, seria și nr. MAI04 239871 din 13 august 2025, întocmit în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, **cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care**:

Se admite contestația depusă de Dmitri Caledji.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul IP Ceadîr-Lunga, Valentina Mincioglo din 13 august 2025 în privința lui Dmitri Caledji de sancționare în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent al sumei de 25000 lei, cu încetarea procesului contravențional, deoarece ***nu există faptul contravenției***.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri